

Ο Ιερισσού Θεόκλητος στην Ενορία Αγίου Δημητρίου Γεροπλατάνου την Κυριακή Η' Λουκά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος επισκέφθηκε την **Ενορία Αγίου Δημητρίου Γεροπλατάνου** την **Κυριακή Η' Λουκά**, 10η Νοεμβρίου 2024, και προέστη του Όρθρου και της επακολουθησάσης Θείας Λειτουργίας.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι Παν. Αρχιμανδρίτης π. Νήφων Καζάνας, π. Κυπριανός Στραζέρου, ο και δραστήριος Εφημέριος της Ενορίας και π. Νικόδημος Κωτινούδης, συνεργάτης του στα Γραφεία της Μητροπόλεως.

Επικεφαλής του Λαού η Αντιδήμαρχος Οικονομικών του Δήμου Πολυγύρου κα Νικολέττα Διαμαντουλάκη, η ερίτιμος κα Παρασκευή Ουγκρενίδου - Εμμανουήλ,

Καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής και σύζυγος του Δημάρχου Πολυγύρου κ. Γεωργίου Εμμανουήλ, ο Τοπικός Πρόεδρος κ. Αθανάσιος Αντωνάς κ.ά.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του στάθηκε στο γεγονός ότι η χθεσινή εορτή είναι πανηγύρι και τιμή για την αξία που λέγεται άνθρωπος! Διεκήρυξε ότι τον άνθρωπο ο Θεός τον έπλασε πρόσωπο, τον προίκισε με προσωπικότητα, προσδίδοντας στη ζηλευτή ύπαρξη του αυτοσυνειδησία μοναδική και ετερότητα χαρακτηριστική. Το πλάσμα τούτο έχει αυτεπίγνωση της αξίας του, ότι είναι δηλαδή ένα ον με μοναδική ταυτότητα που το διαφοροποιεί από κάθε άλλο ον, αφ' ετέρου την χαρακτηριστική βεβαιότητα ότι είναι ένα ον μοναδικό και ανόμοιο με ανεπανάληπτο χαρακτήρα, πράγματα που συνιστούν και καθορίζουν την ύπαρξη και αξία του.

Ό,τι συνιστά, λοιπόν, είπε ο Σεβασμιώτατος, τον άνθρωπο είναι η δυνατότητά του να βρίσκεται απέναντι σε κάποιον ή κάτι, να έχει όψη προς κάποιον ή κάτι, να είναι πρόσωπο, όπως θα έλεγε και ο Καθηγητής Χρήστος Γιανναράς.

Μόνο η άμεση σχέση, η συνάντηση, η αναστροφή μπορεί να μας κάνει γνωστό ένα πρόσωπο, κάτι που είναι και μοναδικό ανθρώπινο προνόμιο. Γι' αυτό θα μπορούσε να λεχθεί ότι η ανάγκη του "ανοίγματος" του ανθρώπου προς τον "άλλο", της προσεγγίσεως του "άλλου", είναι το πιο συγκλονιστικό ανθρώπινο πρόβλημα στο διάβα των αιώνων, είναι ένα ζητούμενο θαύμα που μπορεί να επιτρέψει στον άνθρωπο να βρει τον δρόμο του, να συναντήσει το βλέμμα του Θεού, συναντώντας το βλέμμα του "άλλου", να γευτεί το σκίρτημα του βλέμματος της Αγάπης. Να γιατί η επικοινωνία με τους "άλλους" είναι ζήτημα ζωής και θανάτου: γιατί η συνάντηση με τον "άλλο" προσφέρει εμπειρίες αυτοσυνειδησίας που θεραπεύουν, πολλές φορές, το ίδιο το άτομο που προσφέρει και αγαπάει, κατά τον Καθηγητή Ιωάννη Κορναράκη.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Αυτός που δίνει παίρνει και όσα περισσότερα δίνει από καρδιάς, τόσο περισσότερο παίρνει. Όσο ξανοίγεται ανιδιοτελώς στον "άλλο", χωρίς να περιμένει ανταπόδοση γι' αυτό, τόσο περισσότερο παίρνει τον εαυτό του πίσω πλουτισμένο, μάλλον δε θεραπευμένο. Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές ασκούμε αρνητική κριτική ως προς τον "άλλο", μη αντιλαμβανόμενοι ότι αυτό που κάνουμε είναι αρνητική κριτική κατά του εαυτού μας. Κάθε φορά που παρεξηγούμε ή αρνούμαστε τον πλησίον, αδικούμε τον εαυτό μας. Γιατί με τον τρόπο αυτό, παραποιούμε τη δική μας ατομικότητα και μειώνουμε την αυτοεκτίμησή μας! Κι επιτέλους επειδή ο "άλλος" είναι αδύνατος ή ξένος ή τραυματισμένος ή αντικοινωνικός τύπος, είναι ανάγκη να κατανοηθεί από κάποιον καλό Σαμαρείτη, που θα σκύψει πάνω του σαν αδελφός. Αν ήταν Άγγελος ή Άγιος, δεν θα είχε ανάγκη την συναντίληψη και την κατανόησή μας. Ο "άλλος" είναι

αυτός που είναι. Είμαστε άραγε σε θέση να τον κατανοήσουμε και να τον δεχθούμε όπως είναι; Να που είναι η αξία του ανθρώπου: Είναι πρόσωπο, είναι θεόπλαστο ον, είναι το μοναδικό ον που βγήκε από τα χέρια του Θεού και ζητεί πολλές φορές με τούτο ή εκείνο τον τρόπο να μάθει ποιος είναι ο “άλλος”! Και τελικά το μαθαίνει: Ο “άλλος”, το πρόσωπο που στέκεται δίπλα μας, είναι ο ίδιος μας ο εαυτός, γιατί και οι δύο βγήκαμε και πλαστήκαμε από τα χέρια του ίδιου Πατέρα...».

Να σημειωθεί ότι ο Εφημέριος του Γεροπλατάνου Παν. Αρχιμανδρίτης π. Κυπριανός Στραζέρου, πολύ αγαπητός Κληρικός στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Θεόκλητο, τελειώνει την αγιογράφιση του ιστορικού Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου, ολοκλήρωσε την αναπαλαίωση του κωδωνοστασίου του Ναού και ανήγειρε πρεσβυτερείο ζηλευτό, δηλαδή παπαδόσπιτο για τη διαμονή εκεί του εκάστοτε Εφημερίου, στο οποίο και μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας προσέφερε το σύνηθες κέρασμα της Ενορίας προς τους Άρχοντες του Τόπου, τον Σεβασμιώτατο και τους εκλεκτούς συνεργάτες του.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

